

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Gevestigd te 's Gravenhage

Kon. goedgekeurd 2. 2. 1958

ODV.GROEP HILVERSUM

Secretariaat Heuvellaan 11, Hilversum (Telefoon 02150.14841)

Een x in de kantlijn betekent de vraag
Een - " " " " " het antwoord.

Hilversum, 10 juni 1974.

Goeden avond, vrienden,

Allereerst de mededeling, dat wij, sprekers van deze groep, niet alwetend of onfeilbaar zijn. U zult dus zelf moeten nadenken. Het onderwerp van deze avond is

DE GEHEIMEN VAN DE ANDES

..... van de Witte Broederschap in de Karakorum onhoudbaar begon te worden, heeft men overwogen, naar welk punt van nieuwe ontwikkeling men zich moest verplaatsen. En daarvoor waren bepaalde voorwaarden gesteld. Men wilde bijvoorbeeld een geïsoleerd terrein, waar plaatsen van samenkomst konden zijn. Men had behoefte aan berging, als het even kon ondergronds, voor bepaalde bibliotheken, zeh maar, dus: relieken, oude geschriften, copieën van oude geschriften en wat dies meer zij, Men had een soort seminarium nodig, waar dus ingewijden in de stof kunnen werken en waar ook degenen, die uitgetreden zijn, kunnen komen werken. Men had behoefte aan de mogelijkheid, een paar kleine nederzettingen, om een klein dorp te vestigen, waar meer ingewijden kunnen wonen. Kortom, er waren een heel stel eisen en men wilde graag wat doen in een continent waarin een ontwikkeling mogelijk zou zijn en waarin die ontwikkeling bovendien geloof in zich zou dragen.

Dat waren belangrijke punten en men koos toen daarvoor dus een deel in de Andes en wel in de buurt van de noordelijke Andes dus. Ik mag het niet precies omschrijven. Men heeft hier toen - dat is al vele jaren geleden gebeurd - langzaam maar zeker alle goederen overgebracht, die nodig waren. Dat is voor een deel met gewone transporten gebeurd. Men heeft er verder zorg voor gedragen, dat de nodige ruimten er waren. Men heeft er zelfs een replica doen ontstaan van de zgn. Tempel van den Ank - of van Het Kruis, zegt men ook wel, van het Taukruis - Men heeft daar een grot gemaakt, waarin goed en ook droog alles geconserveerd en bewaard kan worden, wat de moeite waard is en men heeft er een paar nederzettingen gesticht.

Het is duidelijk, dat men moest zorgen, dat de bewoners van de gewone dorpen daar niet heen zouden trekken. Men heeft dit gedaan, door de natuurlijke omstandigheden wat te variëren. Het is er toch altijd een beetje, nou, zeg maar, slecht weer, veel stormen b.v., grote regenval, en ook wat trembles, kleine aardbevingen een enkele grote aardbeving, een kleine aardverschuiving, die niemand iets doet, maar die wel een aantal wegen onbegaanbaar maakt. En op die manier is men er in geslaagd, daar een soort vesting op te bouwen, waarin dus die Witte Broederschap weer werken kan.

Nu heeft die Andes véél geheimen. Trouwens, het hele Zuid-Amerikaanse continent heeft nog vele geheimen. We hebben daar in vele gevallen te maken met primitivere mensen. En dat wil lang niet altijd zeggen, dat het dommere mensen zijn. Het zijn mensen, die een open oog hebben voor hun eigen wijze van leven, maar ook voor al die dingen, die in de natuur voor kunnen komen.

Een bijzonder voordeel putte men ook uit het feit, dat de oude invloed, die in de Atlantische periode is ontstaan, nog voor een deel voortleeft in de oerbevolking.

Hierdoor zullen bepaalde geestelijke verschijnselen voor die mensen aanvaardbaar zijn en zullen zij geestelijke uitstralingen gemakkelijker verwerken dan bijvoorbeeld, om een vergelijk te gebruiken, moderne Chinezen, die met dergelijke invloeden waarschijnlijk in grote moeilijkheden zouden komen.

De situatie, op het ogenblik, is dus ongeveer als volgt: Men heeft in een klein bergdal, op een hoogte van ongeveer 1700 meter boven zeespiegel, dus niet zo erg hoog, een tweetal nederzettingen: klein, primitief, maar wel bevolkt door zeg maar, ingewijden of aankomende adepten. Men heeft verder een soort klooster, dat is een, voor een deel zelfs een oude ruïne, die men daarvoor gebruikt en men heeft daarnaast de vestigingen, waar ik over sprak, tot stand gebracht.

Hier, in dit dat, vinden de nieuwe Wessac-bijeenkomsten plaats. De oude Wessac was in de Karakorum, maar de uitstortingen van kracht zullen ook op deze plaats voldoende en voldoende duidelijk tot uiting komen. Dat was erg belangrijk. Hier is dus het Grote Geheim van de Andes. Het is een centraal punt geworden voor belangrijke geestelijke werkingen op aarde en er zijn enkele inwijdingswegen, die binnenkort geopend zullen worden of, - ik weet het niet precies - in enkele gevallen geopend zijn. O. A. van één weet ik dat men er mee werkt, die ligt in noordelijk Brazilië. En van deze wegen dus af kunnen de mensen komen tot aan die dorpen en, wanneer ze daar geestelijk rijp voor zijn, kunnen ze ook het onderricht, dat ze nodig hebben, ontvangen. Dit is het stoffelijke deel.

Maar er is natuurlijk veel meer. De Witte Broederschap kent U waarschijnlijk wel. Of moet ik die nog nader omschrijven? Nu, dat gaat dan waarschijnlijk wel.

x - Wessac, wat is dat?

- Wessac is de naam van een riviertje, dat stroomt in een dal, dat naar dit riviertje genoemd werd. In dit dal lagen een drietal dorpen en aan het einde van het dal, wat hogerop gaande, was een plaats, waar men bijeenkwam voor een jaarlijkse bijeenkomst, waarbij enorme uitstortingen van kracht, van kosmische kracht van verschillende aard én geestelijke kracht, plaats konden vinden. Dat gebeurde dus in aanwezigheid van mensen, die ingewijd waren in deze dingen en daarnaast ook werden velen in de geest, dus in uitgetreden toestand óf uit de geestelijke wereld daar bijeengeroepen. En die maakten dus deze plechtigheid mee.

Misschien kun je de Wessac misschien het eenvoudigst zó omschrijven:

Er zijn een aantal rituelen, het zijn eigenlijk gebeden, die soms uitmonden in een soort incantatie. Deze worden door een bepaald aantal daarvoor gekozenen bij een soort altaar gedaan. Dat is een, zeg maar, een stenen plaat, met een oppervlakte van drie tot vier kwadraatmeter, wat langwerpige, rustende meestal op wat daaronderliggende stenen. De plaat is meestal niet geheel vlak - op het ogenblik tenminste niet - En deze mensen roepen dus die krachten aan.

Nu vinden daarvóór, wat men weleens noemt: de Driehoek. Die Driehoek bestaat uit mensen, die zich sterk kunnen concentreren, en geesten, die daar bij zijn. En dezen zijn eigenlijk de kracht, die wordt uitgedrukt door degenen, die de plechtigheid leiden. Men noemt dat wel eens Hiërophanten. Dan daarachter vinden we het zgn. Vierkant. Dat kunt U zich het beste voorstellen als een verzameling van vol-ingewijden. Daaromheen staat de Halve Maan, die bestaat dus uit half-ingewijden, klein-ingewijden - adeptos minor, zegt men dan. En opzij vinden we dan nog weer de zgn. Vleugels, die een beetje doen denken aan tribunes, eigenlijk, voor het grootste gedeelte ingenomen overigens door enkele van de bewoners van de dorpen, die nog niet rijp zijn, - kinderen zijn er vaak bij - en vele mensen, die in uitgetreden toestand de zaak bijwonen. De Maan verwerkt de kracht en boven dit geheel is dan ook nog weer een hele vergadering van geestelijke personen, entiteiten, opgebouwd.

Dan heeft U dus ongeveer de scene beschreven. En die scene is nog ongeveer hetzelfde. De achtergrond is iets veranderd, maar dat maakt niet veel uit.

Wanneer er dus die bijeenkomst is, dan zien wij een straalkracht, die loopt zeg maar eigenlijk halverwege de maan; ze schijnt net naast de maan te komen. Die brandt als het ware óp dat altaar. En dat licht, dat is een tinteling, die iedereen, die daar bij is, beleeft. Daarnaast ontstaan allelei nevenverschijnselen, kleuren, in een enkel geval vormen, of wolkvormige verschijnselen en die kun je dan interpreteren, want ze geven de invloeden weer, die op deze wereld kenbaar zullen worden in de komende periode. En dan zal die gemeenschap dus, op grond daarvan, zijn eigen geestelijke instelling zó richten, dat voor die aarde een, zeg maar, geestelijke evolutie mogelijk wordt voor diegenen, die er aan toe zijn.

Voldoende duidelijk? Dan gaan we weer terug naar de Andes.

Nu, dan moet U zich de zaak op het ogenblik zó voorstellen: een groot aantal landen, die allemaal in gisting zijn. Een revolutie, waarbij kleine heersers met elkaar vechten. Vergelijkt U dateens met India en Nepal, laten we zeggen 200 jaar geleden, toen had je precies zo iets. De mensen zelf zijn over het algemeen christen; maar achter dat christendom ligt het oude natuurgeloof. Vergelijk dit b.v. met het Buddhisme van de Tibetanen indertijd, waar het Buddhisme dus wel bestond, maar daarachter de natuurgoden en de natuurmagie een grote rol speelde. Het gebruiken van, het geloven in, het werken met, zeg maar magische krachten, althans meerdimensionale krachten, was daar dus normaal.

Dat is ook hier zó. De Inlanders, de Indianen, die er nog wonen vaak de gemixte stammen, die er ontstaan zijn, mengsels van blanken en Indianen, met Spaans en Portugees bloed, noem maar op, al die mensen bij elkaar hebben ergens dat gevoel nog voor het bovennatuurlijke. Dat is belangrijk. Want als iemand gevoelig is, dan kan hij reageren op een uitstraling. Iemand, die volkomen zich af wil sluiten van elke kracht en elke uitstraling, die "nuchter" wil denken, - en dan "wetenschappelijk nuchter" - die zal een soort hinderpaal kunnen zijn. Zo iemand absorbeert als het ware krachten, zonder er iets voor terug te geven, zo iemand stoot krachten af, die juist door moeten dringen in de mensen. Zo iemand reageert niet op denkbeelden. Kortom, zoiemand kan de revolutie, - want dat is het eigenlijk altijd weer - de "omwenteling van denken en bestaan" niet doormaken. Maar we hebben hier te maken met een continent, waarin het meerendeel van de mensen nog deze eenvoud kent. Waarin op de achtergrond, naast alle sociale struggles, toch ook ergens ligt de behoefte aan een geestelijke vorming en, bij het merendeel van de mensen ook, de verbondenheid met de natuur. En dat is erg belangrijk.

De Andes zelf, ik heb het U al omschreven, een woest, hoog land. Er zijn plaatsen, die 3000 M. 4000 M. in sommige gevallen, komen boven de zeespiegel, waar nog mensen wonen. Dat is dus ook al iets, wat isoleert. Er zijn nog steeds dalen en ruimten in die hele Andes, waar nog nooit een mens voet heeft gezet, zo wild is het, zo eenzaam. De kern brengt bovendien bepaalde krachten voort, want in de Andes, en vooral in de noordelijke Andes, vinden we vulkanische invloeden en inwerkingen. En die kunnen onder omstandigheden gebruikt worden. Daar kun je wel eens krachten aan ontlenen. Energie-ontlening is voor dat centrum ook belangrijk. De watervoorziening is er redelijk. Kortom, je zit er nogal dicht bij de natuur in een wereld, die die natuur langzaam maar zeker aan het kapotmaken is.

In dat land moeten ook de ingewijden rond kunnen trekken. Want, ingewijden gaan wel over de gehele wereld, maar er is toch altijd in de omgeving de neiging om, zeg maar, een soort kloostercultuur op te bouwen. En nu bedoel ik niet een klooster, waarin iedereen zich met allehand geloften afzondert, maar ik denk eerder aan een soort leergemeenschap. Denk eens aan de buddhistische kloosters, die vroeger ook deze leereigenschap hadden. Je werd monnik, want dan leerde je lezen en schrijven. Je leerde daar allehand dingen, je leerde ook de heilige schriften natuurlijk. En wanneer je weer wat groter was, dan tradt je weer in het burgerleven, maar je kon altijd weer terugkeren als monnik. Een soort retraite.

Dit wil dus ook daar op gaan bouwen en op grond daarvan heeft men dus al een paar gemeenschappen geselecteerd, waarin dit "je-terugtrekken" weer mogelijk zal worden. Men heeft verder gezocht, wat men met die ingewijden kan doen, en het blijkt, dat het mogelijk is, om heel veel van deze mensen nieuwe inzichten te geven. Inzichten, die voor hen zelf belangrijk zijn, maar vooral - en dat is in de ogen van de Witte Broederschap erg voornaam - het verleden en de toekomst als het ware aaneensmeden. Je kunt de geschiedenis niet uit afzonderlijke gebeurtenissen laten bestaan. Er is altijd een brug nodig tussen twee geestelijke richtingen. Er is een brug nodig tussen twee vormen van cultuur. En in die overgangsperioden is het van groot belang, wie dus besef heeft van het verleden en gelijktijdig naar de toekomst kan kijken.

Hiervoor heeft men een aantal gemeenschappen geselecteerd, die op het ogenblik in een soort coöperatief verband werkzaam zijn. Men heeft dus gemeenschappen geschapen, waarin het bezit gemeenschappelijk wordt gezien, de arbeid gemeenschappelijk is en waardoor ook een onafhankelijkheid kan ontstaan van de, nu, zeg maar olicharchische, paternalistische structuren, die voor het grootste gedeelte in Zuid-Amerika bestaan.

Om deze dingen te bevorderen heeft men gebruik gemaakt van een aantal dingen, die er al zijn. Er bestaat b.v. in de "Llano", dat is de graswoestijn, zeg maar, een meertje met lopende stenen. Die stenen verplaatsen zich, niemand weet waarom.

Die stenen verplaatsen zich overigens op grond van een magnetisch patroon. Dat is dus niet zonder meer geestelijk. Dat ligt aan de speciale samenstelling van de sporen metaal, die er in zitten. Dat geeft een wat eigenaardig iets. Die dingen verschuiven dus niet veel, zeg, wanneer er zo'n verandering in veld is, per dag misschien tien millimeter. Maar iemand, die er een maand niet is geweest, die ziet, dat die stenen soms een aardig eind zijn opgeschoten, die vraagt zich af, hoe het kan. Nu kun je dat soms een beetje versnellen; dat heeft men dan ook gedaan. En stenen - dat zijn meestal kleinere stenen, die zo'n tien tot twintig pond wegen, spellen nu bepaalde oude tekens. En dat heeft weer op de mensen, die dat zien, een enorme indruk gemaakt. Ze zijn daardoor veel toegankelijker voor de lering, die gebracht wordt.

In het noorden heeft men een meer. En dat meer is bekend, omdat er mist optreedt. Maar in die mist worden vaak allenand gestalten zichtbaar. En die gestalten hebben een betekenis voor de omwonenden. Wanneer ze daar b.v. een hand zien, dan zeggen ze: het zal ons goed gaan. Zien ze een slang in de wolken, dan zeggen ze: er komt geweld. Enz. enz. En hier heeft men nu ook gebruik gemaakt van de gelegenheid om in die wolken zo nu en dan verschijnselen te wekken, die de mensen dus richten op denkbeelden als - het kruis b.v. heeft men daarvoor gebruikt - er is een genade, er is een verandering, er is een belofte. En op deze manier kreeg je dus ook een psychologische oorlogsvoering, als je het zo mag noemen. Je maakt de mensen kláár voor een verandering, die je dan kunt prediken.

Men heeft hetzelfde systeem indertijd gebruikt, toen de grond droogviel. Ook toen heeft men met tekens gewerkt en daardoor een groot aantal van die stammen eigenlijk in de richting kunnen brengen van het bewuste denken. Daardoor was b.v. een zekere achtergrond in de Hindoeleer mogelijk. Was het mogelijk om bepaalde openbaringen en geschriften tot stand te brengen en ook te continueren, oude overleveringen te continueren. Dat doet men nu hier ook.

En zo is men eigenlijk bezig - en dat lijkt me wel het grootste geheim van de Andes - om de nieuwe tijd verder voor te bereiden.

Ja, laat ik eerst vragen: is het zo voor allemaal toch wel duidelijk? Ja?

Over die nieuwe tijd voorbereiden, daar zou ik graag wat over willen zeggen, want dat verklaart misschien veel van wat ik nu verteld heb.

U realiseert zich, dat we op het ogenblik zitten in een tijd van enorme overgang. We gaan over van Vissen naar Waterman. Die overgang is eigenlijk concreet geworden, laten we zeggen, qua invloed, in 1963. Vanaf dat ogenblik moest er rekening mee worden gehouden, dat de maatschappij, zoals ze nú bestaat, niet zonder meer kan voortbestaan. Waar dus - en nu ga ik termen gebruiken, maar ik bedoel ze niet politiek, hè, - denk daar wel om - zolang een kapitalistisch economische structuur blijft bestaan en bureaucratie en technocratie daarover het bewind voeren, is het niet mogelijk, om die nieuwe indrukken te verwerken. Dan ontstaat, wat men noemt, een decadentie. Het zijn mensen, die enerzijds het systeem niet meer beleven willen en niet aanvaarden, maar die anderzijds niets nieuws kunnen brengen. En dat nieuwe is nodig.

Je kunt natuurlijk ook inschakelen in de richting van b.v. het communisme. Maar daar zit je ook weer met hetzelfde bezwaar: je hebt daar in feite een bureaucratie. De coöperatie is in wezen geworden tot een dictatuur van een papieren systeem. Ook dát is niet aanvaardbaar. De mens moet vrij zijn. We moeten proberen, die vrijheid zoveel mogelijk te bevorderen.

Wanneer we dat nu doen in een maatschappij, die volledig gevormd is, dan kunnen we daar alleen maar burgeroorlogen mee veroorzaken en geweld, dat anders vermeden kan worden. Werk je nu echter in een gemeenschap, die in zichzelf voortdurend in omwenteling is, dan is dat veel eenvoudiger, omdat je daarbij niet geweld hoeft te veroorzaken - dat is er tóch wel - omdat je daar eigenlijk alleen maar de zin en de zinloosheid van het geweld hoeft te demonstreren. Die mensen hebben ook veel minder houvast, die zijn veel minder vastgeroest. Ze zijn losgeslagen door de omstandigheden. En dat wil zeggen, dat, wanneer je komt met een nieuwe mogelijkheid om beter te leven, om innerlijk meer geluk te vinden, om wat meer geestelijke kracht te vinden, ze daar ook veel gemakkelijker op ingaan. Ze hebben niets, waar ze iets van verwachten kunnen.

U moet maar eens opletten: verlossers komen zelden of nooit voor in een land of een periode, waar alles vredig is, waar de maatschappij het naar zijn zin heeft. Zelfs Jezus wordt geboren in een land, dat onder vreemde bezetting leeft, waarin enorme burgerstrijd is - de Maccabi traden in die tijd ook weer op, zich noemende, als verzetsorganisatie, naar de Makkabeeën, die hun voorgangers waren.

Er waren allerhand roversbenden, brandschatting, uitbuiting van de mensen, noemt U maar op, het was er allemaal. Die mensen waren rijp voor een verandering.

En waar een mensheid rijp is voor een verandering, is het ook mogelijk, dat die verandering aan de mens wordt dóórgegeven, maar nu in een zinrijke levenssfeer. Dat was bij de Boeddha ook zo. In een periode van grote ellende en tegenstellingen kwam die Boeddha een vernieuwing brengen, die niet, zoals men weleens denkt, komt ná het Hindoeïsme, maar die de essentie van het Bramaans Hindoeïsme als het ware weer toegankelijk maakt voor het hele volk, en nú zonder een kaste-systeem. En datzelfde wil men hier ook gaan bereiken.

Men heeft natuurlijk daarnaast rekening moeten houden met allehand kosmische invloeden, die een grote rol gaan spelen in de nabije toekomst. En men heeft daartoe met de geest - want de geest speelt een grote rol in de Witte Broederschap, zoals U weet - ~~en heeft~~ geprobeert, om bepaalde krachten en bepaalde inwijders als het ware reeds nu in verbinding te brengen met de wereld. Er zijn - ja, als je het precies wilt uitdrukken, dan moet je zeggen: het zijn alturnerende vijfdimensionele communicatiesystemen, welke functioneren over afstanden van meer dan 500 lichtjaren. Dus dat gaat zowel in de materie. Alles, wat in die materie aanwezig is aan bewustzijn, aan kennis, aan groepering kan worden geabsorbeerd, aangepast aan de mensheid en aan die mensheid als een soort inspiratie worden overgedragen.

Men weet verder dus, dat er van verschillende grootorde kosmische stralingen zijn. Sommigen komen uit het centrum van het Melkwegstelsel, zijn vaak het gevolg van een evenwichtsverstoring, die daar ontstaat, doordat een ster nova wordt of zoiets. Anders stralingen komen weer van wat wij de astrale wereld zouden willen noemen en daarnaast zijn er lijnrechte geestelijke invloeden, die ook al op die aarde gericht zijn.

Nu is de grote kunst natuurlijk, om die dingen samen te weven, samen te vlechten. En daartoe heeft men dus een centrum gemaakt - men noemt het wel eens de Achthoekige Tempel; bestaat ook reëel trouwens. Het is een achthoekig vertrek, doet een beetje oosters aan, een beetje gek in die Andes, - Maar daar is dus regelmatig een aantal mediterenden aanwezig, dat varieert van drie tot een man of zevenentwintig, en deze mensen doen dus niets anders dan zich instellen op die krachten en proberen om die krachten in hun evenwicht te ervaren. En dat geven ze dan weer door aan de inwoners van de dorpen, de adepten, die daar wonen, ze geven dat door aan adepten over de hele wereld. En zo krijg je dus een samensmelting van kosmische invloeden met bewustzijn, met inwijding. Dit is misschien wel een groot geheim, maar ik kan het U gemakkelijk vertellen. U zult er zelf nooit komen, tenzij U ingewijd bent. Dan bent U welkom. En bent U niet ingewijd, nu ja, dan zult U er nooit komen en U zult van die krachten ten hoogste hier en daar een randeffect ervaren.

Opvallend is verder, dat in die achthoekige tempel - tempel is eigenlijk een heel gek woord ervoor, vind ik, maar goed. Een beschrijving is misschien gemakkelijker, kunt U het zich gemakkelijker voorstellen. Stelt U zich voor: een soort half open paviljoen, d.w.z. het heeft een dak, er is een balustrade omheen, die dicht is. Die balustrade heeft een soort bank, die eveneens praktisch langs alle zijden gaat. Er is één toegang, aan de kant van de bergwand. Het ding zelf ligt in de lichte van de berg. De vloer kunt U zich het beste voorstellen als met grote tegels, in feite zijn het dus stenen, het is niet helemaal regelmatig maar het is een soort zwart-wit. Er liggen dan verder een paar zitkleden, zitkussens. Wanneer er mensen aanwezig zijn, dan zal er altijd één zitten recht tegenover de ingang, de anderen vormen een soort symmetrische figuur. Is het weer te slecht, dan heeft men van een soort bamboe gordijnen gemaakt, waarmee die alle vensters kunnen worden afgesloten, behalve dat ene venster, dat van de berg af ziet, dat blijft altijd open dus. Wel kan men een scherm buiten uitsteken, en dat is dan van hout gemaakt en niet van bamboe, en dat geval houdt dan de regen een beetje weg, zou ik haast zeggen. De natuurkrachten hebben daar toegang. Is er nevel, dan is de nevel in die tempel enz. In deze ruimte dus werkt men en entiteiten, die een bepaalde inwijding doormaken, komen daar soms terecht, mogen daar deelnemen aan zo'n meditatie of de invloeden ondergaan, die daar in brandpunt zijn en kunnen er veel mee bereiken.

Een ander geheim is dan wat men wel noemt: de Pyramide-Tempel. Maar dat is geen pyramide, het is alleen een ruimte, die dus in de vorm van een driehoekige pyramide is uitgehouwen voor een gedeelte in een bestaande grot. Dat is zó georiënteerd, dat daar allehand krachten bijzonder sterk in brandpunt komen. En in het middelpunt vindt U daar ook weer een meditatiepunt.

En wanneer je daar zit, dan kijk je eigenlijk naar een paar platen kalksteen. Die zijn wit, zeg maar. Niet helemaal, maar praktisch, 'n albastkleur. Wanneer je daar zit, dan kun je "zien", zegt men. En dat is altijd iemand, die in de stof is, die daar waarneemt, omdat hij reacties kan waarnemen, die in de geest niet zonder meer te vertalen zijn. Hij staat altijd in verband met de geest en brengt dus zijn boodschappen, zijn visioenen, zeg maar, naar de geest over, zowel als naar bepaalde ingewijden in de stof. Dat is allemaal, omdat men zó dus beter kan werken met de omstandigheden, die er op aarde bestaan.

De situatie ziet er op aarde op het ogenblik niet zo erg goed uit, dat weet U ook wel. Er is een ommekeer. Dan moet U niet aan Nederland denken, want Nederland is natuurlijk ontzettend progressief: ze zijn zó ouderwets, dat ze weer progressief beginnen te worden. Maar in allehand andere landen zoekt men naar nieuw evenwicht. In alle andere landen heeft men te maken met een voortdurend grotere strijd tussen extremistisch denkende mensen. Mensen, die dus álles willen gebruiken, welk middel ook, terreur, moord, doodslag, om een bepaald doel te kunnen bereiken. En nu moeten we zoregn, dat die mensen juist, wanneer ze nu een moord of doodslag plegen, het zó doen, dat daardoor conflicten tussen volkeren zoveel mogelijk vermeden kunnen worden. Terreurgroepen kunnen vaak gebruikt worden om de situatie tussen volkeren te veranderen. Dat wordt danook gedaan en dat gebeurt dan vanuit deze zogenaamde Pyramide. Ze doet een beetje denken aan de vroegere zgn. Spiegel-Tempel, waar, zoals men zei, de spiegel der Waarheid hing. Maar, haar doel is toch wel iets anders en haar bezetting eveneens.

Ja, en dan hebben ze verder nog gezocht naar een aantal plantages, want je moet eten ook. Als je ingewijd bent, eet je ook. Ik weet niet, of U het wist, maar het is zo. En daarvoor heeft men dus kans gezien, om bepaalde oude vormen van maïs terug te telen. Dat is erg interessant. Men heeft oudere gewassen teruggeteeld die onder omstandigheden, waar moderne gewassen het begeven of ziek worden, het kunnen houden. Het zijn erg weerstandskrachtige gewassen. En men meent, dat het noodzakelijk zal zijn, om die binnenkort, onder meer in de richting van Midden-Amerika te gaan uitzaaien, om de mensen te helpen.

Nu, die hele situatie heb ik nu, geloof ik, voldoende omschreven. Laat ik eerst maar eens vragen, of U daar bijzondere vragen over hebt.

x Zijn alle ingewijden vegetariër?

- Neen, Niet alle ingewijden zijn vegetariër. Omdat inwijding te maken heeft met de geest en niet met het lichaam, en het lichaam van vele mensen niet in staat is, om met vegetarische voeding uit te komen, van anderen wél. En dat is dus ook een belangrijk punt. Wél kun je stellen, dat een ingewijde over het algemeen zijn vleesvoeding sterk beperkt, maar je kunt niet zeggen, dat hij vegetariër is.

x Wat verstaat U eigenlijk onder: 'ingewijde'?

- Onder ingewijd zijn versta ik: in het bezit zijn van een bewustzijn, dat óver de normale begrenzingen - die we dan ook wel eens Maya of wereldwaan noemen - wégziet en daardoor zowel de werkelijkheid van mens en menselijk leven kan overzien als ook de geestelijke krachten, die daarin werken. Het is dus een werkelijkheidsbegrip. En dan krijg je dus de gradaties van inwijding, waarbij het dus gaat om de kracht - want er is altijd kracht aanwezig - de kracht, die je kunt richten en het bewustzijn, waarmee je die gericht kunt gebruiken.

x Kent het westen dergelijke inwijdingsscholen, of hoe U het noemt?

- Neen. Er zijn dus wel ingewijden in het westen en sommige mensen ontvangen een geestelijke inwijding. Maar meestal zijn dat beperkte inwijdingen. Dat is ook wel te begrijpen. Iemand, die in het westen een volle inwijding zou hebben, die zou daarmee onmiddellijk geheel búiten de gemeenschap komen te staan. En, door zijn besef van waarden zou hij zodanig gevaarlijk zijn voor de heersende machten, dat ze hem zouden vernietigen. En dat kan onder omstandigheden aanvaardbaar zijn, wanneer iemand vóór die tijd dus een leer voldoende kan verbreiden. Dan is dat slachtoffer zijn een soort bezegeling van hetgeen hij gebracht heeft. Maar in de meeste gevallen dus, zou die dood zinloos zijn. En daarom bestaat er, op dit moment althans, in het westen geen inwijdingsschool, waarin je deze volledige inwijding kunt bereiken. Er bestaan dus enkele richtingen, waarin men door streven leerling kan worden en dán geestelijke contacten ervaart en dan zou zo'n ontwikkeling verder kunnen gaan tot adeptos minor, klein-ingewijde dus. Maar grote ingewijden zullen altijd eerst moeten vertrekken naar de plaatsen, waar die inwijding nog mogelijk is. En die plaatsen worden in Azië steeds minder - er zijn er, zover ik weet, nog twee; de een is een ashram, de andere een gewoon dorp - en in de toekomst zal dat, naar ik meen, voornamelijk in Zuid-Amerika gebeuren.

En ik denk wel, dat een van de wegen, die het meest gebruikt zal worden, die over Valparaiso zal zijn. Maar die is nog niet open, dus daar kan ik nog niets over zeggen.

x Ik verstond niet goed, waarover die weg geopend zou worden.

- Dat die over Valparaiso gaat, omdat je namelijk van dáár - en dat is in de moderne maatschappij toch wel belangrijk - de gemakkelijkste toegang hebt, met moderne vervoermiddelen, tót het punt, waar je je eigen weg moet gaan volgen. En U begrijpt ook, die ingewijden in hun dorpen, hebben wel bepaalde dingen van de buitenwereld nodig. Het zijn er niet veel, maar die moeten dus inderdaad in staat zijn, om met kleine karavanen die dingen te halen. En dan kunnen ze meteen iemand meenemen. En aangezien deze weg dus als verzorgingsweg de meest toegankelijke is neem ik aan, dat de inwijdingsweg, die men aan het voorbereiden is, vanuit Valparaiso het gemakkelijkst begaanbaar zal zijn.

x Hebben de Rozenkruisers daar nog enige invloed op, kunnen die nog inwijdingen die daar deel aan hebben?

- Dat is een wat moeilijke vraag. Want wat zijn 'de' Rozenkruisers. Er zijn heel veel verschillende richtingen, die zich als zodanig aanduiden. De meeste van hen brengen wat van de oude overleveringen van de Rozenkruisers en vaak daarnaast een lesje in zelfkennis. Maar U zult begrijpen, dat dit eigenlijk allemaal voorbereidend is. Achter de Rozenkruisers ligt het Verborgene Priesterrijk. Dat is een werkelijkheid. En die werkelijkheid zien we dus eigenlijk, ja, als een deel, zeg maar, van de Witte Broederschap. Of zeg, dat de Witte Broederschap een deel is van het Verborgene Priesterrijk. Dat is dus gewoon het werk van de ingewijden. Maar, om daar toe toe te treden, moet je eigenlijk eerst boven het Rozenkruiser-zijn in de moderne vorm uitgroeien.

Daarnaast wordt er heel veel gedaan aan allehand Rozenkruiser-mystiek, die ver van de werkelijkheid aflight. En daarom zult U begrijpen, dat ik hier geen concreet antwoord kan geven. Ik kan U zeggen: de Rozenkruisers zijn één van die organisaties, waardoor geschikte personen de eerste opleiding krijgen. Maar, hebben ze die opleiding genoten en hebben ze die innerlijke bereiking dus - en die wordt niét in graden van inwijding van de Rozenkruisers uitgedrukt, dat mag ik er wel bij zeggen - dan krijgen zij als vanzelf verdergaande contacten, die vaak geestelijk zijn en dan meestal, na verloop van tijd, ook nog eens stoffelijk bevestigd worden en vandaáruit kunnen ze dan verdergaan. Maar dat zijn niet alléén de Rozenkruisers.

Maar de geschiedenis van het Rozenkruis is weer een heel andere. Om de betekenis te vinden van het Rozenkruis moet ik U er eerst op wijzen, dat we in de zéér oude maatschappij, lang vóór dat er sprake was van christendom, het kruis reeds aantreffen. En ook het gelijkarmige kruis, waarop een bloem, -alleen was dat vaak, vooral in het Oosten, een lotus - aanwezig was. Dit was een inwijdingsgang, die later behoorde tot die van de Ammonieten en de Isis-groepering in Egypte en die behoorde tot de inwijdingen van bepaalde Hindoekloosters. Iets later vinden we dat ook terug in Zuid-Amerika. En daar is het vooral in de Tolteekse beschavingen een heel wonderlijke afwijking van de norm. Daar vinden we ook dat Kruis en weer diezelfde inwijdingen en ook datzelfde bloemsymbool.

De geschiedenis van Rosencreutz zelf, die dus herboren zou zijn, ach, die is, laten we zeggen, meer symbolisch dan echt. Maar die oude geheimen zijn overgeleverd, ze zijn langzaam terecht gekomen in het eerste alchemisme. Alchemisme dat dus bestaat ongeveer 1500 vóór Christus in Egypte en zijn eerste concretisering als zodanig krijgt ongeveer 750 ná Christus in de Arabische landen, wanneer daar de eerste 'Alchimeia' wordt geschreven.

De Rozenkruisers zijn eigenlijk in de tijd van de Kruistochten pas goed op gang gekomen. Er zijn dan vele mystieke ridderorden en onder hen zijn er, die deze oude kruisgeheimen overnemen en deze enten op hun eigen christelijke beschouwing. Dat is niets nieuws. Wanneer wij er rekening mee houden b.v. dat ongeveer 300 na Chr. - iets meer misschien - een Griek een heel betoog schrijft over de alchemie in christelijke termen, om zo duidelijk te maken, dat die alchemie in het christendom past, zo zult U ook begrijpen, dat men toen dus deze overleveringen in christelijke termen heeft gegoten. Het belangrijkste echter vindt U nu nog terug in de geheimen van de Rozenkruisers, zoals die veelal worden verteld. Een daarvan is de reis van de ziel, een ander daarvan is het Groot Arcanum van de bezielde sterren en het Klein Arcanum van de wisseling, van de mens. Deze Arcana zijn dus eigenlijk zó oud, kun je zeggen, als de menselijke beschaving. Die horen al thuis in een tijd, die ligt vóór Uw bekende beschaving van de mensheid.

Deze geheimen zijn in die Rozenkruisers-techniek dus ingeënt, plus zeer vele oude symbolen - een deel daarvan is zelfs openbaar gemaakt door een groep, die eigenlijk ook Rozenkruisers zou moeten heten, die in Zwitserland en Duitsland zat en die noemde zich de Goldkreuzer - die hebben toen een groot gedeelte van die mystieke symbolen en magische symbolen geopenbaard. Die symboliek was dus oud, is aangepast aan het christendom, aan het westers denken, maar omvat nog steeds die oude leer van de eenheid aller zielen en de manifestatie van die eenheid in de voortdurende gang tussen licht en duister. En als zodanig kunnen we dus zeggen, dat de achtergrond van de Rozenkruisers niet alleen een zeer oude is, maar gelijktijdig een kosmische waarheid, die overigens in veel verschillende scholen over de gehele wereld door alle bekende tijden heen heeft bestaan, vanaf het ogenblik, dat de mens bevrijd werd van zijn band met het instinct. Dat is zijn eerste contact geweest met de lichtende geest. Voldoende?

U ziet, het is een hele geschiedenis. Maar als je het duidelijk wilt maken, dan moet je dat laten zien in zijn werkelijke verband. Anders zou ik kunnen zeggen: nou ja, veel van de rozenkruiserij vandaag de dag is een beetje humbug. Dat is óók waar, namelijk. En U kunt ook zeggen: het is een inwijding, maar wat moet je dan weer zeggen over die humbug? Je kunt zeggen: kijk, het mysterie ligt er in. Maar het is de mens in zichzelf, die dat mysterie moet vinden. En dan kun je beginnen met het mysterie met de kaars en spiegel, maar dan zul je toch heel wat verder door moeten dringen dan alleen in jezelf. Een belangrijk punt wél, dat we bij veel Rozenkruisersbewegingen terugvinden, dat is, wat men noemt: de recapitulatie. Elke dag dus beseffen, wát je geweest bent en wat je gedaan hebt, omdat je dat vaak op het ogenblik zelf vaak niet volledig beseft, dan heb je geen afstand. Door dit voortdurend afstand nemen van wat je bent in je uiterlijke wereld, kom je dich ter bij de realiteit van je innerlijke wereld. En als zodanig is het een belangrijk systeem, dat echter, en dat moet ik er weer bijzeggen, in andere mystieke en occulte bewegingen eveneens wordt verkondigd en daar dezelfde betekenis en waarde heeft. Nu, dan heb ik dat in ieder geval duidelijk gemaakt.

In hoeverre is inwijding in theorie voor iedereen praktisch toegankelijk? Ik dacht, dat in de laatste tientallen jaren de grootste geheimen toch wel al dan niet ontsluit, toegankelijk zijn, verkrijgbaar in geschrift.

De geheimen zijn toegankelijk in die zin, dat iedereen kennis kan nemen van die geheimen. Maar, om die geheimen te kunnen begrijpen, moet je de taal van de geheimen verstaan. Er bestaan bepaalde geschriften b.v. laten we de eenvoudigste nemen, bestaande geschriften van de alchemisten. Daar komt in één geschrift zo ongeveer 150 keer het woord sulfer voor. Het wordt daar gebruikt in 32 verschillende betekenissen. Ken je die betekenissen, dan is dat geschrift een inwijding tot het achtergrondgeheim van de geestelijke alchemie. Ken je die vertalingsmogelijkheid niet, die ontcijferingsmogelijkheid en weet je niet, hoe de zetting van bepaalde letters, voorafgaande en volgende op het woord de betekenis daarvan kunnen veranderen, dan kun je het lezen, maar begrijp je er nooit iets van. Er zijn geschriften over de magie verschenen, die voor de gewone lezer eenvoudig krankjorum zijn, maar waarin dus weer geheimaanduidingen worden gebruikt. En als je die geheimaanduidingen kent, dan verandert het. Dan wordt het een formule, die je geestelijk kunt volgen, soms ook materieel, en waarbij je in reëel contact kunt komen met allehand krachten.

Ik zou dus zeggen: ja, toegankelijk is het wél en het behoren tot een bepaald geheim genootschap of een mystieke of esoterische school is niet zonder meer noodzakelijk. Maar wél is belangrijk, dat men in zich de geestelijke verlichting vindt, waardoor men die geschriften juist kan begrijpen en interpreteren. Theoretisch ben ik het met U eens, ja, is het voor iedereen mogelijk. Aan de andere kant stel ik U natuurlijk wel deze vraag: Denkt U dat een kind, dat alleen lagere school heeft gehad, met succes een universiteit kan volbrengen? een universiteitsstudie? Het is theoretisch mogelijk, maar in de praktijk onwaarschijnlijk. Er zijn zeer veel mensen, die door hun leven, gedrag en ook vorige levens en voorgeschiedenis eenvoudig niet in staat zijn om te werken met de krachten, die je nodig hebt, om die inwijding, dat grote geheim, innerlijk te beleven en dan nog naar buiten uit te dragen. Is dat antwoord voldoende?

Nu vrienden, dan geloof ik, dat we genoeg gehakt hebben, we zullen het bijltje er voorlopig bij neerleggen. Na de pauze kunt U vragen stellen. Ik weet niet, of ik persoonlijk terug kan komen. Als het even kan wél, want ik stel het contact zeer op prijs, maar het is mogelijk, dat er een andere spreker komt, omdat we nog wat meer te doen hebben. Goeden avond.

D I S C U S S I E

Goeden avond, vrienden,

(Henry)

Als plaatsvervanger ben ik wel bereid ter compensatie van geestelijke onwetendheid bied ik mij aan om Uw vragen te beantwoorden, voor zover ze te beantwoorden zijn en niet van persoonlijke aard zijn. Mag ik beginnen met de eerste vraag?

x Er werd op een gegeven ogenblik gesteld aan het begin van de lezing, dat nog vóór, of in ieder geval tijdens het bewind van Atlantis er reeds mensen in de Andes woonden. Welke waren dat?

- Nu, ik ken de rassen en de namen niet precies en kan ze U dus niet geven. Spijt me zeer. Zullen we doorgaan?

x De bibliotheken, zoals die verplaatst zijn vanuit, neem ik aan, Tibet en India naar de Andes, hoe is dat in zijn werk gegaan?

- Nou, daar zul je om lachen. Het is gewoon grotendeels als stukgoed verscheept. Het is heel nuchter en heel logisch en netjes verpakt. Ja, het is natuurlijk niet gegaan als bibliotheek, dat snap je wel. Ze zullen er wel iets opgezet hebben als: experimenteel of antiek, of zo iets. In ieder geval iets, ik neem aan, 't zijn redelijke jongetjes, waar ze weinig moeilijkheden met douane e.d. zouden kunnen krijgen. Voldoende?

x In hoeverre geeft de Vrijmetselarij redelijk inwijding tot leerlingschap b.v.?

- Nou, dat is een moeilijke vraag. Kijk eens, wanneer de vrijmetselaar zich houdt aan datgene, wat de Vrijmetselarij werkelijk voorstaat, dan heeft hij de mogelijkheid, zo dicht tot de werkelijkheid in zijn eigen wezen door te dringen, dat hij vandaar tot een andere werkelijkheid kan komen. Maar over het algemeen zijn ze werkelijk zó druk bezig met de huidige werkelijkheid, waarbij de zakelijkheid en de onderlinge meningsuitwisseling over zaken en meer zakelijke zaken méér naar voren komen dan alle andere geestelijke zaken, dat ik me afvraag, of ze wel ver komen.

x Maar de mogelijkheid is er, met name, omdat ze een, dacht ik, vrij gespecialiseerde bibliotheek hadden, die alleen toegankelijk is voor Vrijmetselaars. Of is dat maar een fabel?

- Nu, dat is geen fabel. Er is een bibliotheek, die voor Vrijmetselaars toegankelijk is, maar hij is nog altijd iets toegankelijker dan die van het Vaticaan. En daar staat ook niet zoveel nieuws in, ofschoon je er wel een hele hoop schandalen erin kun lezen. Maar er bestaat inderdaad een Vrijmetselaars-bibliotheek, ofschoon de vraag: hoe laat het is, daarbij geen rol speelt, hetgeen de legende weleens zegt. Dan moet je zeggen, als ze vragen: ja, U vraagt daarom, hoe laat is het ook weer? dan moet U zeggen: het is het ware en juiste uur! en dan krijgt U, wat U hebben wil. Nou, dat had je gedacht! Praatjes! Voldoende?

x Ja, ja. Maar U vindt ze dus als broederschap niet zo esoterisch gericht?

- Laat ik het heel voorzichtig zó uitdrukken: Er zijn enkele loges, waarin de broederschap en daardoor de onderlinge meningsuitwisseling voert tot een hoger begrip van de leden van die loge. Maar heel veel loges bestaan uit mensen, die zoveel gezamenlijke belangen hebben, waarbij de broederschap zakelijk wordt uitgedrukt, dat de geestelijke belangen op de achtergrond komen en de rite uiteindelijk is: iets wat je doet, omdat je je klanten tevreden moet stellen, en niet, omdat je daarin een innerlijke beleving vindt en daardoor een verlichting, welke in een voorhofsbijsamenkomst verder kan worden uitgedrukt in een werkstuk.

x Ook in de hogere graden?

- Nu, om eerlijk te zeggen: hoe hoger de graden worden, hoe moeilijker de bereiking meetbaar is. Een lekker dubbelzinnig antwoord. Over het algemeen is het zó, hoe hoger ze komen, hoe hoger ze denken te zijn. Hoe hoger ze denken te zijn, hoe minder ze naar boven kijken. Hoe minder ze naar boven kijken, hoe meer ze naar beneden lizeren. Maar de graad blijven ze houden.

x Dan zouden de ouderen er niet in blijven, ook al hebben ze een hogere graad.

- Wanneer je een wérkelijk Vrijmetselaar bent, dan besef je, dat de graad alleen maar bedoeld is, om je iegen plaats en verplichting binnen de gemeenschap, de broederschap, vast te leggen, zonder dat baarbij je leerlingschap ophoudt te bestaan. Want de Vrijmetselaar, die niet meer leert, metselt niet. En wie niet metselt, bouwt de steen niet af, die nodig is, om in het geheel van de kerk zijn juiste plaats in te nemen. Zo, dat heb ik er weer eens netjes uitgegooid, hè?

Ja, en ik ben geen Vrijmetselaar geweest.

x Kun je zeggen, dat de Bijbel ook een inwijdingsweg aangeeft voor hen, die het Boek kunnen interpreteren?

- Dat is een heel moeilijke vraag. Voor mij tenminste. Ik zou zeggen, in de Bijbel ligt het symbool van de waarheid, die je ook zelf bent. Kun je dat in het boek vinden, dan heb je gelijk. Maar de meeste mensen vinden in de bijbel alleen de bevestiging van datgene, wat ze anderen willen opleggen. En wat dat betreft zijn er nog wel spreuken te vinden, die prettiger klinken. Zoals éé, die mij byzonder aan het hart gewassen is in een van de kleine profeten, die zegt: een handvol rust is beter dan twee vuisten vol arbeid. Dat is iets, waar de moderne arbeidersklasse het schijnbaar mee eens is.

x Als ik het goed heb begrepen, is de huidige golg van terreur noodzakelijk, om een verandering teweeg te brengen.

- Natuurlijk! Heb je ooit weleens een nieuw huis opgebouwd op een stuk grond, dat al bebouwd is, zonder dat je de rest eerst tegen de grond moest werken? Het is toch duidelijk. Wat tegenwoordig terreur is, is niets anders dan het onvermogen van de gemeenschap, om voor allen als gemeenschap betekenis te hebben. Daarom zoekt ieder binnen die zogenaamde gemeenschap betekenis te hebben vanuit zijn eigen standpunt en voor zichzelf, ten koste van anderen. En aangezien iedereen, die merkt, dat het te zijn koste gaat, dat anderen iets bereiken, voor zichzelf ook wel iets bereiken wil, wordt het knokken.

x Ja, maar dat is toch niet de ware gemeenschap?

- De ware gemeenschap bestaat uit het voelen en beleven van eenheid tussen de mensen. En als U mij vraagt, of die ware gemeenschap op het ogenblik bestaat, dan zeg ik: ze is er wel, maar ze is ondergedoken. Want officieel mag het niet eens. Officieel mag het niet eens. Als je op het ogenblik openstaat voor de werkelijkheid en de gerechtigheid van iedereen, dan deug je niet. Zal ik je eens wat vertellen? Een tijdje geleden hebben we het gehad in een andere bijeenkomst, over de kwestie Israël-Palestijnen. Toen zei ik: Ja, de Israëliërs hebben eigenlijk geen recht op dat land, want ze hebben de Palestijnen er uit gepest en met geweld er uit verdreven. Nou, toen had je ze moeten horen! Toen zeiden ze: ja, maar wat wilt U dan? Ik zei: nou, ik hoop, dat de Israëli's daar blijven, maar dan zullen ze toch eerst moeten beseffen, dat ze de andere mensen onrecht hebben gedaan. Nou, toen deugde ik niet.

En zo is het vaak. Als je tot een ware broederschap behoort, dan moet je ook de mogelijkheid hebben, de dingen te zeggen, zoals ze zijn, zoals je ze ziet. Maar als je tegen iemand zegt: - nou, laat ik het heel eenvoudig in een voorbeeld nemen - : stel, dat U iemand tegenkomt, U kijkt, U denkt: verrek, en U zegt: Wat ben jij lelijk!

x Dat zég je toch niet!

- Juist, dank U voor dit protest. Maar je zou het moeten kunnen zeggen.

x Ja, maar ...(onverstaanbaar)..

- U bent het toonbeeld van mensen, die een broederschap willen baseren op de leugen.

x Nee.

- Want een broederschap kan alleen bestaan in eerlijkheid en wederkerige tolerantie.

x Dan weten we aan Jezus bij dedat hij zei: Wat is Uw gebit prachtig.

- En daar is dus duidelijk gemaakt, dat je het goede in alle dingen kunt vinden. Maar dat je ook het lelijke in alle dingen vindt. Wanneer je wijs bentzoek je het goede in alle dingen. Maar als je een dwaas bent en het lelijke zoekt, dan moet een ander je nog meer met liefde bejegenen en met meer begrip, omdat je nog niet zover bent, dat je het schone kunt vinden.

x Ja.

- Jaja, ik ben ook wel wijzer. Zal ik je een ding vertellen. Wat ben je lelijk hebben ze tegen mij weleens gezegd. Weet je, hoe ik er vroeger uitzag? +k ging vroeger zó (maakt een hoge rug) door het leven. En weet U wat ze tegen mij riepen? Bult! Maar ze hadden gelijk. Heb ik me nooit druk over gemaakt. En als ze zeiden: Wat ben je lelijk! vond ik het ook goed. Maar als ze zeiden: Koopman, rot op! dan had ik de p. in. Bgrijpt U? De meeste mensen kijken naar de uiterlijkheden, beleefdheid, netjes zijn. Ik geloof, dat we allemaal moeten beginnen met te erkennen, dat we allemaal een stukje afgrond in onszelf hebben en dat er in die maatschappij, waar je in leeft, ook afgronden zijn. Dat in die medemensen, waar je contact mee hebt, ook afgronden zijn.

Zal ik je wat vertellen? Ik heb altijd gezegd, ach, die sex-shops van jullie tegenwoordig, dat kan ik me haast niet voorstellen. Bij ons hoefde je dat nog niet te kopen. Maar, aan de andere kant, zeg ik ook wel eens, als ze er heel erg tegen zijn: Is het zo erg, dat de mensen toegeven, hoe ze op dat terrein zijn? Is het niet beter, dat ze aanvaarden, wat ze zijn, want dán kunnen ze er iets beters van maken. Maar als ze net doen of ze niet zijn wat ze zijn, dan zijn ze nooit, wat ze moeten zijn. En wat zullen ze dan zijn, als ze niet meer zijn? Dat wou ik maar even zeggen. Natuurlijk, ik weet het, men is het niet met mij eens. Dat is altijd zo. Weet U, waarom ze het niet met zij eens zijn? Omdat ik er niet van houd om een doekje voor het bloeden te gebruiken. Ik zeg: als het bloeden is, dan moet je óf de wond dichtschroeien, áf, als het niet erg is, laat het maar doorbloeien, dan bloeit het vanzelf wel dood. Bloedt, sorry. Ik ben in mijn laatste bloei op het ogenblik, geestelijk, voor dat ik weer ergens anders ... Nee, niet incarneren, gelukkig niet, zeg, dank U.

x Er zijn nog een aantal vragen, die houden wel verband met het land van de Andes, maar niet zozeer met de lezing vóór de pauze. Hier staat:

Waartoe diende de reusachtige (250 m. hoge) driearmige kandelaar, uitgehouwen uit de rotswand in de golf van Pisco in Peru? Was het een navigatieteken voor de kustscheepvaart of een signaal voor de "goden", zoals von Däniken beweert?

- Het was in ieder geval een oriëntatiepunt voor de kustscheepvaart. Daarnaast is het werk naar ik meen, vervaardigd om de krachten van het water aan te roepen en gunstig te stemmen. Dus het waren geen ruimtevaarders. Trouwens, ik weet niet waarom ze tegenwoordig zoveel van die ruimtevaarders willen hebben op aarde. Er zijn al zoveel mensen, die in de ruimte zwammen, waarom heb je dan nog vaarders ook nodig? Volgende vraag.

x Is de overstroming (zondvloed), die, behalve in de Bijbel, ook bij vele overleveringen (ook van de Maya's) wordt genoemd, een overstroming over de gehele wereld geweest (b.v. door klimaatsverandering veroorzaakt)?

- Om het precies te zeggen: de overstroming, waarover wordt gesproken - en dat blijkt zelfs uit de Mayalegenden - is veroorzaakt door het in stukken uiteenvallen op aarde van een satelliet. Hierdoor ontstonden enorme stormvloedden, die rond de equator liepen, die toen iets anders lag dan nu. Voldoende?

x Waarom scheurden de Mayapriesters het hart van de gevangenen bij levende lijve uit hun borst? Was het sadisme, rituele handeling of om een andere reden?

- Het was een rituele handeling, omdat het hart van de mens volgens het geloof van deze mensen, de geest van de mens bevatte. En door de geest van de mens tot de goden te zenden, hetzij als slaaf, hetzij als bode, dat kon dus ook, bracht men een binding tot stand tussen de godenwereld en de mensenwereld en als zodanig een bescherming van het volk. Ze hebben natuurlijk in hun ijver weleens overdreven maar per slot van rekening: Abraham had Isaak óók bijna ... Dat was vroeger heel gewoon. Wat is het kostbaarste, wat een mens bezit? Een mensenleven! Als je de goden hebt, om het kostbaarste, wat er is, te behouden, wat doe je dan? Dan offer je het kostbaarste, wat je geven kunt: een mensenleven. En tegenwoordig offeren ze niet meer aan de goden, offeren ze aan democratie, aan vrijheid, bevrijding, óns recht, al die dingen meer. Nu offeren ze dus aan papieren waarden, die ze zelf nooit waar kunnen maken. Vroeger deden ze het tenminste nog aan goden.

x Afgoden!

- Afgoden? Nou, ik weet het niet. De mensen aanbidden ze niet eens meer, ze geloven er niet in. Maar ze dóen, alsof ze aan die dingen geloven. Ze vechten voor een democratie niet, omdat ze in democratie gelóven, degenen, die anderen offeren, maar ze doen het doodgewoon, omdat hún vorm van democratie, dat is hún bestaantje, zoals zij het zien, anders weleens gevaar zou kunnen lopen. In feite offeren de meeste mensen anderen op, om geen verandering te hoeven ondergaan. Tja, misschien negatieve filosofie. Maar aan de andere kant kunnen we zeggen, dat heel veel mensen zich opofferen om het anderen mogelijk te maken, zich te veranderen. En dat is nou de positieve kant. Gaan we door?

x In de Bijbel wordt de reus Goliath genoemd, maar ook de Maya's en de Inca's vertellen in hun mythen en sagen over een geslacht van reuzen, dat vóór de zondvloed zou zijn geschapen. Berusten deze mythen en sagen op waarheid?

- Ja, een klein beetje. Er is namelijk een volk geweest - en dat is tamelijk snel uitgestorven weer, dat zich niet kon handhaven - van mensen met een gemiddelde hoogte van bijna drie meter. En nakomelingen daarvan zouden b.v. Goliath geweest kunnen zijn. 'n Soort halfbloedje, weet je wel? En wat dat betreft, Ellert en Lammert uit Drente zullen ook wel zoiets geweest zijn. Grote stoere kerels.

Nou ja, U weet, hoe het in de historie gaat. Weet U, geschiedenis is dit: Een vorst, nietwaar, laat een wind. En dan schrijft de historicus neer: En op dien dag liet onze vorst het donderen!

x Dit zijn vragen, die verband houden met de boeken van Von Däniken en degelijke.

Hoe is het mogelijk geweest om bouwwerken als b.v. die boven Sacsayhuaman op ongeveer 3500 m. hoogte bij de Inca-vesting Cuczo te bouwen? Er werd daar b.v. een granieten rotsblok uit de wand gesneden van ruim 2 m. hoogte, $3\frac{1}{2}$ m. breedte en 85 cm. diepte. Hoe hebben ze het blok losgekregen uit de rotswand?

- Splitsysteem! Heel eenvoudig. Wiggen inbrengen, wiggen natmaken, bandbreuk(?) leggen aan de steen en de steen breekt! Nu ja, en dan kun je later eventueel die steen bijwerken, tot hij voldoende glad is, waarbij trouwens de Maya's en de Inca's, nou ja, degenen, die door de Inca's geregeerd werden dus, bovendien nog een slijpsysteem gebruikten, waarbij die rotsen óp elkaar geslepen werden, totdat ze glad waren en dan kon je bouwen zonder specie. Heel eenvoudig.

x Zijn daar ook nog bepaalde magische krachten aan te pas gekomen?

- Nu, daaraan niet. Maar aan het heffen van stenen voor bepaalde bouwwerken kwamen er wél magische krachten te pas, maar dat had weer niets met het houwen ervan te maken.

x Is dat ook, dat ze die pilaren van die tempels.....

- Nou, dat is eigenlijk veel eenvoudiger dan U misschien denkt. Hebt U wel eens gehoord, dat je door een magneet iets kunt laten zweven? Als je een bepaald veld weet te wekken, een grote concentratie, dan kun je de zwaartekracht voor een deel opheffen. En dan kunnen ánderen met de juiste werktuigen, plus een paar koorden, zeer zware stenen, tot vijf ton ongeveer, kunnen ze gemakkelijk verplaatsen en kunnen ze dus in balans brengen.

x Wat is de betekenis van het in 1940 aan de bovenloop van de Rio Branco in Noord-Amazone in Brazilië ontdekte reusachtige stenen ei van 100 m. lang en 30 m. hoog (de Pedra Pintada) met schrifttekens, kruisen en symbolen?

- Daaruit zou het oude volk hernieuwd opstaan, dat dan, vanuit de hemelen, zou geven, aan de volkeren beneden, wat zij nodig hadden. Maar ja, ze hebben nooit iemand kunnen vinden om dat ei uit te broeden, vandaar, dat het er nog staat. Wereldei.

x In Costa Rica liggen in de rimboe, op hoge bergen, in delta's van rivieren en op heuvels honderden kunstmatige stenen ballen verspreid (de grootste heeft $2\frac{1}{2}$ m. doorsnee. Zijn de kogels van Cost Rica een megalitisch raadsel?

- Nou, vermoedelijk wel. Ik heb er namelijk de ballen verstand van.

x In Peru ligt de vlakte van Nasca met geheimzinnige grondmarkeringen (geometrische lijnensystemen, abstracte tekeningen enz.) in een steenwoestijn, die volkomen vlak is en zich over een \pm 50 km. lang gebied uitstrekt. Von Däniken ziet hierin een vliegveld met lichtgekleurde banen, die zich kilometers ver uitstrekken, gedeeltelijk naast elkaar lopen en elkaar tenslotte kruisen. Tussen deze lijnrechte banen zijn dierenfiguren te zien, waarvan de grootste circa 250 m. lang is. Is voor deze lijnen en tekeningen een astronomische of religieuze verklaring te vinden?

- Een religieuze verklaring: Labyrinten! De labyrinten van de oudheid, die op vele verschillende manieren werden gebouwd, waren in wezen een procedure-omschrijving, waardoor degene, die het labyrint volgde, kennis bezat omtrent, hetzij wegen die hij moest gaan, werkmethoden, die hij moest volgen, dan wel godsbelevingen, die hij moest nastreven. Ik zou zeggen, korter en krachtiger kan het niet.

x Maar die dierenfiguren zijn er zeker later aan toegevoegd?

- Die dierenfiguren waren godsuitdrukkingen, die zijn er inderdaad later aan toegevoegd, ja.

x Von Däniken beschrijft in zijn boek "Waren de Goden Kosmonauten?" de grafdekplaat van het graf van een Mayapriester in de pyramide der inscripties in de ruïnestad Palenque. Von Däniken ziet in de afgebeelde menselijke figuur in zittende houding een kosmonaut, die een raket bedient.

De schrijver Pieter Coll zegt in zijn boek "Hebben zij gelijk?" echter, dat het hier een jonge man betreft, die op de god van het "aardmonster" (onze planeet) zit en naar de hemeltekens vóór hem kijkt, en dat het reliëf (met symbolische maïsstengel, slangetekens van de god Kukulcan en de legendarische rakvogels) het ouroude verlangen van de mensheid naar een voortbestaan na de dood verbeeldt. Wie heeft gelijk?

- Nu, ik zou zeggen, de tweede iets meer dan de eerste. Indien men echter zich realiseert, dat dergelijke tekens weleens de weg naar het land na de dood zouden kunnen zijn, komt men nog een beetje verder.

x Berust de theorie van de prehistorische ruimtevaart, zoals deze o.a. zou blijken uit symbolische voorstellingen op monumenten en uit legenden en overleveringen, op waarheid?

- Voor een deel wel. Niet, dat er prehistorische ruimtevaarders zijn geweest op aarde, ofschoon er wel luchtvaart is geweest, zij het in beperkte vorm, inde Atlantische periode. Maar wat er wel is geweest, dat zijn ruimtevaarders, die per ongeluk op aarde terecht kwamen. Enkele van hen zijn beschreven. Zelfs in de Bijbel staat een beschrijving van een visioen, dat, mits goed uitgelegd en ontleed, duidelijk maakt, dat er een aantal ruimtevaarders waren, wezens met vleugels, die schemerden als het licht van de zon, het gezicht van een vogel enz. enz. die er met z'n drieën en trouble waren, totdat nummer vier ze met een klein platform kwam afhalen om ergens anders naar toe te gaan voor verder onderzoek. Dat staat gewoon in de Bijbel. Het is er geweest. Er zijn ruimtevaarders op aarde. Er zijn nu nog ruimtevaarders of ruimtewezens, of hoe je ze noemen wilt. Maar wat hindert dat? Je hebt er toch geen last van?

x Zijn er ook, die zich vermengd hebben met de aardebewoners, of dat niet?

- Het is heel waarschijnlijk, dat dat in het begin inderdaad gebeurd is en dat dit aansprakelijk is geweest voor het ontstaan van bepaalde rassenverschillen ten aanzien van de oorspronkelijke, ja, zeg maar Neanderthaler, dus dat daaruit eigenlijk homo sapiens mede ontstaan is. Heel waarschijnlijk

x In sommige legenden wordt ook gesproken van de Zonen der Goden.

- Ja. maar wie is de zoon van een god? Per slot van rekening: Pharao was oók god. En als die een zoon had, dan kunnen we zeker zijn, dat die ruimschoots omging met de dochters der mensen.

x Maar dat wil dus zeggen, dat dus mensen en apen eigenlijk geen zuiver gemeenschappelijke voorouder hebben?

- Dat kunt U wél zeggen. Maar dan moet U veel verder teruggaan in de evolutie. Als je het tenminste evolutie mag noemen. Maar het is dus zo: er is een oertype van een moerasbewoner, die zich langzaam maar zeker tot een vierhandig wezen ontwikkelt, dus dat is er wel eerst, maar het zijn nog geen apen. En daaruit ontwikkelen zich twee soorten: de ene die zich voornamelijk in vlakten en holen ophoudt, zoals tegenwoordig de bavianen nog doen, terwijl de andere dus hoofdzakelijk in de moerassen blijft leven en later in de wouden. En degenen, die in die wouden blijven leven, - dat zijn nog varenwouden allemaal - die worden later dan apen. En de anderen worden mensen. Dus jullie zijn, hoe moet ik zeggen, geen afstammelingen van elkaar, maar wel verre neven. Dat kun je trouwens nog wel eens zien.

x Ik heb geen vragen meer.

- Is er dan op dit ogenblik nog iemand, die behoefte gevoelt een vraag te lanceren?

x Ja, waarom wilt U liever niet reincarneren?

- Dat is heel eenvoudig. Zorg, dat je zoveel leert, dat je in staat bent, om te begrijpen, hoezeer alles, wat je zelf bent, in al het andere weerkaatst wordt. Dan hoeft het niet meer.

x Dat is nogal wat!

- Ja, dacht je, dat je het voor niks kreeg?

x Wordt iemand wel eens gedwongen om te incarneren, of is dat vrije wil? Kun je dat zelf bepalen?

- Ja, luister: vrije wil? Dat is nu ook weer zoiets. Stel, U zit in een schitterend hotel. En op een gegeven ogenblik krijg je geen eten meer. Is het dan vrije wil, als je naar buiten gaat? Niemand gooit je eruit. Wanneer je gaat, waarheen je gaat mag je zelf bepalen. Alleen, je krijgt geen eten meer. Nu, als je in een sfeer bent en je kunt op een gegeven ogenblik geestelijk geen contact meer opnemen, niet meer begrijpen, dan je al hebt, dan heb je voortdurend honger. Uitwisseling van gedachten is het geestelijke voedsel bij ons. Nou, dan zeg je: potverdorie, ik moet er wat anders aan doen. Het is ellendig, maar toevallig zie ik daar een eicel doorboord worden, laat ik er maar beslag op leggen. Wie weet, kan ik dan later weer aan de slag gaan en verder komen in de geest.

x Is dat vrije wil?

- Je doet het zélf. Ja, er zijn natuurlijk een hoop idioten, ik ben er waarschijnlijk ook zo een geweest, die zeggen: nou, dat lijkt me wel wat! Denken niet na, nietwaar, hup, boem, d'r in. Je hebt soms van die mensen op het station: hé, daar staat een trein. En dan rennen ze erin, gaat dat ding naar Groningen en zij moesten naar Amsterdam. Begrijpt U? (Hilariteit) Dat gebeurt wel. Je moet goed uitkijken.

Als je incarneert en je kijkt goed uit, dan kun je het best met één incarnatie aardig ver schoppen. Maar als je vergeet om uit te kijken, ja, dan zul je het later niet wéten, maar je zult het wel bezuren. Tja!

x Die beslissing over het incarneren, heb ik begrepen uit Uw woorden, die gebeurt bij de bevruchting?

- Nu, dat is niet helemaal zo. Kijk eens, je staat te wachten, als iemand, die op een tram of op een bus staat te wachten. En je staat daar te trappelen en dat ding komt maar niet, komt maar niet. En eindelijk, daar is-t-ie en hup, d'r in. Het is een kwestie, je zoekt iets en je hebt heel veel mogelijkheden, maar wil je één bepaalde mogelijkheid hebben, dan moet je daar vaak een hele tijd op wachten. En dan ben je dus voorbereid en dan sta je te wachten, tot die mogelijkheid ontstaat. En dan zeg je meteen: hier staat mijn zegel op, mijn kracht. En zodra dat lichaam ver genoeg ontwikkeld is, dan is dat mijn lichaam.

x Dus het gezegde, dat je je eigen ouders kiest, dat is wel waar dus, ergens?

- Ja, dat is wel waar. Ofschoon de meesten niet weten wat ze kiezen.

x Kun je zelf uitmaken, of je als man of als vrouw weer terug zult komen, of is dat niet mogelijk?

- Als je er verstand van hebt, wél, want het ligt in een aantal van die kleine deeltjes, die er in zitten. En dan kun je dus op het ogenblik, dat die cel doorboord wordt, ook zeggen: dat wordt het. Dat kun je zó zeggen. Maar de meesten kijken er niet naar. En als je het nu goed bekijkt, och, het is toch allemaal een beetje half om half. Ik ken haast geen enkele man, die alléén man is en ik ken haast geen enkele vrouw, die alléén vrouw is. Dus het zit toch altijd een beetje door-elkaar. En per slot van rekening, het zou voor een hoop mannen goed zijn, om eens vrouw te zijn, en het zou een aantal vrouwen helemaal niet schaden, om soms eens man te zijn. Want mijn idee is altijd, dat men zich beklagt over dat, wat een ander heeft en doet, zonder te weten, wat de ander is.

x Zo, hoeveel tijd heb ik nog?

- Mag ik nog één vraag stellen. Is het zo, dat je bij de ene incarnatie ben je man en bij de volgende incarnatie vrouw, enz. of is dat niet.....

x Nou, bij de meesten is het een beetje roulette: hit or miss. Is het een hit, nou ja, dan ben je een jongetje, is het een miss, nou ja, dan ben je missus. Maar je kunt kiezen. En bij een bewuste keuze kan het zijn, dat je vele malen achtereen man, of vrouw, bent, naar gelang de taak, die je voor jezelf meent te moeten vervullen. Want die taak is meer het aanvullen van de hiaten in je bewustzijn, waardoor je niet in staat bent om met anderen in contact te komen. Duidelijk?

Zo, ik hoop, dat er nog tijd over is, om mijn eigen spelletje te spelen. U geeft mij een woord en ik probeer iets te geven, wat op een omschrijving lijkt.

DROMEN: Irrealiteit, het beleven van een innerlijke werkelijkheid, die groten-deels uit de gedachten stamt. Voor de meeste mensen eigenlijk datgene, wat ze in het leven het meeste doen, omdat ze alleen wakker worden op ogenblikken, dat er iets gebeurt, waarmee ze niets te maken hebben. 't Is zo hoor. Nog een ander?

MOEDER. Nou, ik zou zeggen, dat is de voortbrengster, die vaak verkeerdelijk meent, dat ze daardoor hypotheek krijgt op het leven van haar kinderen. Daar zullen de meesten het niet mee eens zijn. Nu, kijk eens, laat ik het dan anders uitdrukken:

De middenstand bracht moederdag. Maar als moeder probeert, teveel haar kinderen te beheersen, dan zeggen de kinderen dat ook zonder de middenstand.

CULTUUR. Cultuur is over het algemeen een vernis, dat voor het grootste gedeelte uit Kul is opgebouwd, waar echter de goegemeente zozeer naar tuurt, dat ze meent, dat deze cultuur bepaald, wat de werkelijke inhoud van de gemeenschap is, terwijl de inhoud van die gemeenschap helaas veelal onder die cultuur wordt verborgen, zodat de werkelijke eigenschappen door het afval verstikt worden. 't Is nog juist ook, hoor. Ik heb eens een keer met iemand zitten debatteren over muziek. En toen zei hij tegen me: Ja, maar alleen de groten zijn de moeite waard, vooral Bach! Ik zei: Ja, als ik de mensen zo hoor praten, dan zeg ik: Ja, Bach heeft in ieder geval de Kaffeekantate geschreven. Weet je wat ik bedoel? Nooit van een Kaffeeklatsch gehoord? Nou, degeen, die zo over kunst praat, die zit in een Kaffeeklatsch. Die zit gewoon zichzelf aan te praten, dat mooi en lelijk bepaald worden door de máker. Het wordt gemaakt, dat is waar, maar het is de schepping, die de schoonheid bepaalt.

x U zei over de dromen, over dat antwoord. Dromen zijn ook een vingerwijzing?

- Nou, als dat waar is, dan hebben een hoop mensen geestelijke linkerhanden. En alleen maar. Want dan gaan de vingerwijzingen vaak de verkeerde kant uit.

We kunnen het zó zeggen: In de droom wordt het geheel van het bewustzijn inclusief het onderbewustzijn, eventueel geestelijke impulsen omgezet in een beeld, hetwelk later bij het herinneren van de droom in een logisch verband wordt gezet en waaruit, in sommige gevallen althans, conclusies worden getrokken ten aanzien van de onbewuste inhoud van de mens, ofwel datgene, wat hij aan verwachtingen en weten omtrent de toekomst in zich draagt.

x Zou er niet, als we uitgetreden zijn, iets als herinnering in onze hersens blijven?

- Nou, ik zou zeggen: wanneer je uitgetreden bent, droom je waarschijnlijk niet. Wie uitgetreden is, heeft een verbinding met een werkelijkheid. En deze werkelijkheid zal hij, voor zover hem mogelijk is, terug trachten te zenden naar de hersenen, welke dan, op grond van de daar aanwezige associatiemogelijkheden, over het algemeen een half-esoterische, half-realistische avontuurlijke hutspot van maakt, waar je ook geen raad meer mee weet.

x Amanda Marga?

- Hè, wat?

x Amanda Marga!

- Nou, dan zou ik zeggen: O bella Margaretha.

x Ja.

- U vraagt hier: huis?

Ja.

- Nu, dat is over het algemeen een stenen stapelplaats voor mensen in rust-toestand. Het zou behoren te zijn: een tehuis, dat wil zeggen, de geborgenheid van de wereld, waarin de mens zichzelf vindt en komt tot een verbondenheid mét de wereld. Dat is iets voor de moderne bouw. Weet U, wat ze tegenwoordig bouwen? Geen huizen meer, maar parkeergarages voor werkende mensen.

VACANTIE Dat is de tijd van ontspanning, waar men lang naar uitkijkt en die men geniet in een zodanige arbeidzaamheid, dat men zijn werk nodig heeft om uit te kunnen rusten.

BLOEM. Daar zijn verschillende omschrijvingen voor. Onder meer: bloem is dat meel, waarvan Uw brood gebakken pleegt te zijn, wanneer het niet vervalst is met chemische bestanddelen. Dat had U waarschijnlijk niet bedoeld.

Dan kan ik ook zeggen: een bloem is het geslachtsorgaan van een plant, dat door de mensen verkeerdelijk wordt overgewaardeerd. Dat is ook waar. En dan kan ik ook nog zeggen: Een bloem is een schoonheid van vorm en kleur, die door de natuur wordt voortgebracht en door de mens helaas te weinig volledig erkend.

Weet U, wat de mens eigenlijk is? De mens is iemand, die zich een realist noemt, wanneer hij een romanticus is, die in zijn eigen romantiek probeert te ontkennen, dat anderen eveneens romantisch zijn, zodat hij zijn eigen romans als realiteit neemt, zonder te erkennen, dat hij voor anderen alles behalve realistisch is. Nog een laatste, dan gaan we sluiten.

ZEE. Ja, daar kun je veel van zeggen. Misschien is de mooiste deze:

Zee, de wieg van alle leven. Dat is óók waar. En dan kun je natuurlijk ook zeggen: ~~de~~ zee is het bewegend bestanddeel uit zeeziek. En dan kun je ook nog zeggen, misschien is dat wel het beste, wat je kunt zeggen in de moderne tijd: Zee is het zuiverend orgaan van de aarde, dat ondanks alle vervuiling de ademhaling van die aarde nog mogelijk maakt.

x Zelfs nu nog, met al die plastic erin?

- Natuurlijk, alleen wordt nu de ademhalingsmogelijkheid nu in plastic verpakt. Plastic maakt niet veel uit. Weet je, wat wat uitmaakt? Die vuile chemische rommel, die ze erin gooieren. Weet U, dat je tegenwoordig praktisch geen water meer kunt drinken, of het bevat: loodarseen, daarnaast verschillende chloraten, en di-chloraten, het bevat vele niet-natuurlijke sulpherverbindingen. En U maar drinken.

x Komt het er niet meer uit?

- Het komt er niet meer uit, omdat de meeste van deze zaken ofwel neer moeten slaan, wat vele jaren vraagt, ofwel er sprake is van zo intricate moleculaire verbindingen, dat het niet mogelijk is, dat zij in water zich oplossen zonder hun kwaliteit te verliezen.

x U had het over de ademhaling van de aarde. Ik meen, dat de anthroposofen ook hetzelfde beweren, dat de aarde uitzet, en intrekt, een soort ademhaling heeft. zoals andere planeten ook.

Ja natuurlijk. Als ze leven, moeten ze ademen ook. Alleen doen ze het op hún manier.

x Het is een wezen, dus?

- De aarde is een wezen. En als jullie nog even doorgaan, wordt het een wees-kind van het zonnestelsel. Maar elke planeet is bezielt, elke ster is bezielt. Niets in deze wereld bestaat, zonder dat het bezielt is. Niets in het Heelal bestaat, zonder dat het bezielt is. Niets in de kosmos kan bestaan zonder bezielende kracht. En de bezielende kracht wordt altijd weer, zodra de bezielde waarde groot genoeg is, een persoonlijkheid. En deze persoonlijkheid zal zich gedragen als persoonlijkheid, eventueel in stoffelijke levensprocessen, maar zeker ook in geestelijke processen en communicatie op het niveau, waarop hijzelf als persoonlijkheid zich beweegt.

x 'N prachtig slot.

x Dus een uitspraak als: "de maan is dood", zoals de cosmonauten hebben onder vonden, dat is een domme uitspraak,

- Ach, voor die kosmonauten niet. Die zijn niet wijzer. Voor hen is het heel verstandig, want ze denken niet verder. Maar denkt U werkelijk, dat Luna zou kunnen bestaan, met een eigen veld, wat ze wel degelijk heeft, wanneer ze niet leefde? Toon mijn een planeet of een satelliet, die geen eigen veld bezit, geen magnetisch veld dus, en ik zal U zeggen: dáár ligt een dode planeet, een dode satelliet. Maar zolang er de krachtwerking is van de voortdurende gerichtheid en onderlinge wisseling van gerichtheid van de moleculen en het totaal van de belichaming, inclusief eventueel de werkingen en dichtheidsverschillen, die in dat lichaam bestaan, zo leeft zij en heeft zij levensprocessen en respondeert zij op andere levensprocessen van gelijke orde.

Het is maar, dat je niet denkt, dat ik alleen onzin vertel. Maar het is ook waar.

x Mag ik wat vragen: organen, zijn ook bezielt?

- Menselijke organen hebben een eigen, beperkte structuur, gepaard gaande met een eigen geestelijk, astraal geheel, hetwelk hen onderscheidt van alle andere delen van hetzelfde lichaam. Maar ze zijn voor het geheel van de levenskracht van het geheel van het lichaam afhankelijk en kunnen dus niet, volgens mij, als afzonderlijke persoonlijkheid worden gezien. Dan zouden zij een eigen reactie- en denkvermogen moeten hebben, buiten het lichaam om. En dát hebben ze niet.

Nou, zullen we dan het slotwoord er aan breien, dan scheiden we er uit. Geef maar drie woordjes, dan maak ik daar zo'n laatste these van

x Tevredenheid, kosmos, trouw.

- Wanneer wij in de kosmos trouw zijn aan de kracht, die ons bezielt, vinden wij geluk en ook tevredenheid.

Maar luister goed:

Te-vre-den-heid

Tevreden zijn in kosmos en in eigen zijn

De hele kracht van de totaliteit

Zit in elk stuk, hoe klein het ook mag zijn.

Tevredenheid is: één met Al

Ervaren, soms nog niet bewust

Wanneer men trouw is aan zichzelf

En niet door angst of door de lust vervreemd zich

van wat in het ik de waarheid steeds weer schrijft

Gij zult tevreden én gelukkig zijn

Omdat het ik een steen

Van heel de kosmos blijkt.

Had U niet gedacht hè? In de geest kan praktsich alles. En dat is leuk, om daaraan te denken. Want jullie hebben een gest. Begin dus maar eens, om alles te doen, wat je nu voor kunt stellen, dat je kúnt doen en richt je op de vervulling van alles, wat geestelijk mogelijk is. Dan zul je zien, dat je veel meer doet en veel meer bereikt, dan je ooit dacht, dat je zoudt kunnen doen en zoudt kunnen bereiken. En als de anderen dan hun kreten van verbazing slaken, ga rustig dóór, want als je dán uitscheidt, kom je niet verder meer. Goeden avond.